

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2009

Julkaistu Helsingissä 31 päivänä maaliskuuta 2009

N:o 173—177

SISÄLLYS

N:o		Sivu
173	Laki maksuperusteisista lisäeläkejärjestelyistä eläkesäätiöissä ja eläkekassoissa	2753
174	Laki eläkesäätiölain muuttamisesta	2758
175	Laki vakuutuskassalain muuttamisesta	2760
176	Laki korkotuesta vuokra-asuntojen rakentamislainoille vuosina 2009 ja 2010 rakennusalan työllisyyden edistämiseksi	2762
177	Puolustusministeriön asetus sotilaallisen kriisinhallintahenkilöstön pätevyysvaatimuksista ja palvelussuhteen ehtoista annetun puolustusministeriön asetuksen 7 §:n muuttamisesta	2768

N:o 173

Laki

maksuperusteisista lisäeläkejärjestelyistä eläkesäätiöissä ja eläkekassoissa

Annettu Helsingissä 27 päivänä maaliskuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain tarkoitus ja soveltamisala

Tässä laissa säädetään työnantajan ja tämän palveluksessa olevien työntekijöiden tai työnantajan ja ammatillisen työntekijä- tai ammatinharjoittajaryhmän välillä sovittavasta tai työnantajan yksipuolisesti järjestämästä vapaaehtoisesta, ammatillisesta maksuperusteisesta lisäeläkejärjestelystä eläkesäätiölaissa (1774/1995) tarkoitetussa eläkesäätiössä tai vakuutuskassalaissa (1164/1992) tarkoitetussa eläkekassassa.

2 §

Maksuperusteinen lisäeläkejärjestely

Maksuperusteisessa lisäeläkejärjestelyssä etuudet määräytyvät lisäeläkejärjestelyssä suoritettujen vakuutusmaksujen perusteella, vähennettynä kertyneiden varojen hoitokuluilla sekä lisättyinä maksujen sijoittamisesta saaduilla nettotuotoilla.

3 §

Suhde muuhun lainsäädäntöön

Maksuperusteiseen lisäeläkejärjestelyyn sovelletaan lisäksi, mitä vapaaehtoisesta lisäeläketurvasta säädetään eläkesäätiölaissa ja

HE 152/2008
StVM 3/2009
EV 8/2009

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/41/EY (32003L0041); EYVL N:o L 235, 23.9.2003, s. 10—21

30—2009

vakuutuskassalaissa, jollei tässä laissa toisin säädetä.

Maksuperusteiseen lisäeläkejärjestelyyn ei kuitenkaan sovelleta eläkesäätiölain 3 §:ää, 11 §:n 6 momenttia, 43 §:n 4 momenttia, 44 a §:ää, 45 §:n 2 momenttia, 88 §:n 2, 4 ja 10 momenttia ja 117 §:n 1 momenttia eikä vakuutuskassalain 6 ja 80 §:ää, 81 a §:n 2 ja 3 momenttia, 82, 82 a, 83 a ja 142—150 §:ää.

Jos vakuutetut toimivat eläkesäätiön perustajina yhdessä työnantajan kanssa, maksuperusteiseen järjestelyyn ei sovelleta eläkesäätiölain 17 §:n 3 momenttia.

4 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *rahoittavalla yrityksellä* eläkesäätiölle tai eläkekassalle maksuosuuksia maksavaa työnantajaa, osakasta, yritystä tai muuta yhteisöä riippumatta siitä, onko se yrityksen osana tai muodostaako sen yksi tai useampi työnantaja tai itsenäisenä ammatinharjoittajana toimiva oikeushenkilö tai luonnollinen henkilö tai näiden yhdistelmä;

2) *rahoittavalla ammattiryhmällä* työntekijä- tai ammatinharjoittajaryhmiä, jotka ovat sopineet keskinäisellä sopimuksella maksuosuuksien maksamisesta ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavalle laitokselle;

3) *vakuutetulla* lisäeläkejärjestelyn toimintapiiriin kuuluvaa henkilöä tai jäsentä, joka on nyt tai tulevaisuudessa ammatillisen toimintansa perusteella oikeutettu eläke-etuuksiin sopimansa eläkejärjestelyn mukaisesti;

4) *sijoitussidonnaisella lisäeläkejärjestelyllä* maksuperusteista lisäeläkejärjestelyä, jossa järjestelyyn liittyvät etuudet on sidottu tiettyjen sijoituskohteiden arvon kehitykseen.

5 §

Järjestelyn erillisuus

Eläkesäätiössä tai eläkekassassa, joka järjestää työntekijän eläkelain (395/2006) tai yrittäjän eläkelain (1272/2006) mukaista eläketurvaa, ei saa järjestää tässä laissa tarkoitettua maksuperusteista lisäeläketurvaa.

6 §

Varojen erillisuus

Eläkesäätiön ja eläkekassan on pidettävä maksuperusteisen lisäeläkejärjestelyn varat ja velat sekä tuotot ja kulut omissa osastoissaan erillään muista vapaaehtoisista lisäeläkejärjestelyistä.

Osastojen eläkevastuiden tai vastuuvelan katteena olevat varat, joita laissa olevien säännösten mukaan ei ole käytettävä muihin tarkoituksiin, on käytettävä yksinomaan kyseisen osaston eläkkeiden ja muiden etuuksien turvaamiseen, ellei eläkesäätiö tai eläkekassa 3 momentin nojalla toisin päättä.

Jos kuitenkin samassa eläkesäätiössä tai eläkekassassa muuta vapaaehtoista lisäeläkejärjestelyä kuin maksuperusteista lisäeläkejärjestelyä hoitavassa osastossa varojen arvioidaan pysyvästi ylittävän kyseisen osaston eläkevastuun tai vastuuvelan ja muiden velkojen määrän, erotusta vastaavat varat saadaan siirtää kyseisestä osastosta maksuperusteista lisäeläkejärjestelyä hoitavaan osastoon. Edellytyksenä on lisäksi, että maksuperusteista lisäeläkejärjestelyä rahoittava yritys vastaa kyseisen muuta vapaaehtoista lisäeläkejärjestelyä hoitavan osaston riskeistä. Varojen arvioinnista säädetään eläkesäätiölain 6 §:n 3 momentissa ja vakuutuskassalain 8 a §:n 2 momentissa.

2 luku

Maksuperusteisen lisäeläkejärjestelyn sisältö

7 §

Järjestelyn sisältö

Sen lisäksi, mitä eläkesäätiölaissa ja vakuutuskassalaissa säädetään, maksuperusteisen lisäeläkejärjestelyn säännöissä on määrättävä:

- 1) vakuutetut;
- 2) miten vakuutetut tulevat järjestelyn osapuoleksi ja eroavat järjestelystä;
- 3) rahoittavan yrityksen maksuosuuksien määräytymisperusteista;

4) vakuutettujen maksuosuuksien määrätymisperusteista;

5) maksujen laiminlyönnin seuraamuksista;

6) vakuutettujen oikeudesta keskeyttää maksujen suorittaminen;

7) vakuutettujen oikeudesta valita sijoituskohteet ja vaihtaa sijoituskohteita työsuhteen aikana sekä työsuhteen päätyttyä;

8) onko lisäeläkejärjestelyssä kertyneet varat ja niille laskettavat tuotot mahdollista siirtää toiseen lisäeläketurvaa järjestävään vakuutuslaitokseen;

9) edunsaajista, joilla on oikeus vakuutetun kuollessa sopimuksen mukaisiin etuuksiin.

8 §

Maksuosuudet

Jos vakuutetut osallistuvat maksuperusteisen lisäeläkejärjestelyn rahoittamiseen, eläkesäätiön tai eläkekassan vastaanottamat maksuosuudet on eriteltävä erikseen rahoittavan yrityksen ja vakuutettujen osuuksiin.

Lisäeläkejärjestelyyn eläkesäätiön tai eläkekassan perustamisen jälkeen liittyneiden vakuutettujen maksuosuudet on myös eriteltävä erikseen.

9 §

Vapaakirja

Jos vakuutettu on lakannut olemasta osapuolena maksuperusteisessa lisäeläkejärjestelyssä, vakuutetulla ei ole oikeutta lisäeläkejärjestelyn varoihin, ellei lisäeläkejärjestelyä koskevissa säännöissä toisin määrätä.

Jos vakuutettu lakkaa olemasta maksuperusteisen lisäeläkejärjestelyn osapuoli ennen vakuutustapahtuman sattumista, on hänelle kuitenkin 1 momentin estämättä annettava vapaakirjana vähintään hänen omia maksuosuuksiaan vastaava osuus kertyneistä varoista.

10 §

Tiedot liittyessä lisäeläkejärjestelyyn

Eläkesäätiön ja eläkekassan on huolehdittava siitä, että vakuutettu liittyessään maksuperusteiseen lisäeläkejärjestelyyn saa tiedot

vakuutusturvan laajuudesta ja olennaisista rajoituksista, etuuksien suorittamisajasta, lisäeläkejärjestelystä eroamisen vaikutuksista sekä 7 §:n 4—8 kohdassa mainituista seikoista. Lisäksi on annettava tietoja vahvistetusta sijoitussuunnitelmasta tai, jos lisäeläkejärjestely on sijoitussidonnainen, sijoituskohteiden valinnan kannalta olennaisista seikoista.

Tietojen antamisesta on lisäksi voimassa, mitä eläkesäätiölain 49 a ja 49 b §:ssä sekä vakuutuskassalain 84 a ja 84 b §:ssä säädetään.

11 §

Tiedot vakuutussuhteen aikana

Vakuutetulle on vuosittain annettava tietoja eläke-etuuksien kertymästä ja muista sellaisista lisäeläkejärjestelyä koskevista seikoista, joilla on vakuutetulle ilmeistä merkitystä. Vakuutustapahtuman sattumisen jälkeen eläkesäätiöllä ja eläkekassalla on tiedonantovelvollisuus sitä kohtaan, jolla on oikeus vaatia suoritusta lisäeläkejärjestelystä.

12 §

Tieto oikeusturvakeinoista

Vakuutustapahtuman johdosta annettavasta tai muusta lisäeläkejärjestelyä koskevasta päätöksestä on käytävä ilmi, jollei se ole olosuhteisiin nähden ilmeisen tarpeetonta, voidaanko ja millä tavalla asia saattaa tuomioistuimen, Vakuutuslautakunnan tai muun vastaavan elimen käsiteltäväksi.

13 §

Vastuu puutteellisista tai virheellisistä tiedoista

Jos vakuutetulle ei ole annettu 10 §:ssä tarkoitettuja tietoja tai jos hänelle on annettu lisäeläkejärjestelystä virheellisiä taikka harhaanjohtavia tietoja, lisäeläkejärjestelyn katsotaan olevan vakuutetun hyväksi voimassa sen sisältöisenä kuin hänellä oli saamiensa tietojen perusteella ollut aihetta käsittää.

Mitä 1 momentissa säädetään, on vastaavasti voimassa, jos eläke-etuuksista tai

muista lisäeläkejärjestelyä koskevista seikoista on vakuutuspuutteen aikana annettu puutteellisia, virheellisiä taikka harhaanjohtavia tietoja, joiden voidaan katsoa vaikuttaneen vakuutetun menettelyyn. Tämä ei kuitenkaan koske tietoja, jotka eläkesäätiö tai eläkekassa on vakuutustapahtuman sattumisen jälkeen antanut tulevasta eläke-etuudesta tai muusta korvauksesta.

3 luku

Maksuperusteisen lisäeläkejärjestelyn vastuuelka ja vastuuelan kattaminen

14 §

Vastuuelka ja laskuperusteet

Maksuperusteisen lisäeläkejärjestelyn vastuuelka koostuu vakuutusmaksuvastuusta ja korvausvastuusta.

Maksuperusteisten lisäeläkejärjestelyjen osalta eläkesäätiöllä ja eläkekassalla on vastuuelan laskuperusteiden lisäksi oltava laskuperusteet:

- 1) suoritetuista vakuutusmaksuista johtuvan vakuutusturvan määrästä;
- 2) vapaakirjan arvosta;
- 3) määrästä, joka on mahdollista siirtää toiseen lisäeläketurvaa järjestävään laitokseen, jos järjestelyyn sisältyy siirto-oikeus.

Tässä laissa tarkoitettuun vastuuelkaan sovelletaan, mitä eläkesäätiölaissa säädetään eläkevastuusta.

15 §

Vakuutusmaksuvastuu

Maksuperusteisen lisäeläkejärjestelyn vakuutusmaksuvastuu on maksettujen vakuutusmaksujen ja vakuutukselle hyvitettyjen muiden tuottojen yhteismäärä vähennettynä vakuutusturvan ylläpitämisestä ja vakuutuksen hoitamisesta laaditun sopimuksen mukaan perityillä kuluilla.

16 §

Korvausvastuu

Korvausvastuu vastaa sattuneiden vakuu-

tustapahtumien johdosta suoritettavia, maksamatta olevia korvauksia ja muita eriä.

17 §

Vastuuelan kattaminen

Maksuperusteisen lisäeläkejärjestelyn vastuuelan kattamiseen sovelletaan, mitä vakuutuskassalaissa tai eläkesäätiölaissa säädetään vastaavasti vapaaehtoisen vastuuelan tai eläkevastuun kattamisesta, jos sijoituskohdeiden valinnasta päättää vakuutuskassan hallitus ja toimitusjohtaja tai eläkesäätiön hallitus ja asiamies.

Sijoitussidonnaisten lisäeläkejärjestelyjen vastuuelasta on katettava vähintään 95 prosenttia näiden järjestelyjen arvonkehityksen määrääviin sijoituskohteisiin kuuluvilla varoilla. Sijoitussidonnaisiin järjestelyihin kuuluviin sijoituskohteisiin tulee kuulua omaisuuseriä, joiden käypä arvo on jatkuvasti vaikeuksitta määriteltävissä ja jotka voidaan muuttaa rahaksi järjestelyn ehtojen mukaisesti.

Lisäeläkejärjestelyn vastuuelasta tai eläkevastuusta vähintään 70 prosenttia on katettava arvopapereilla ja muilla sitoumuksilla, joilla käydään kauppaa Euroopan talousalueen valtiossa tai siihen rinnastettavassa valtiossa sijaitsevilla säännellyillä markkinoilla, sekä osuuksilla sijoitusrahastoissa tai osuuksilla sijoitusrahastoihin rinnastettavissa Euroopan talousalueen valtiossa julkisen valvonnan alaisissa yhteissijoitusyrityksissä, joiden kotipaikka on Euroopan talousalueen valtiossa. Prosenttiosuutta määriteltäessä varat arvostetaan käypään arvoon.

18 §

Katteen eriyttäminen

Maksuperusteisen lisäeläkejärjestelyn vastuuelan kate on eriytettävä muun vastuuelan katteesta. Lisäksi sijoitussidonnaisten järjestelyjen kate on eriytettävä muiden maksuperusteisten järjestelyjen katteesta.

19 §

Finanssivalvonnan määräyksenantovaltuudet

Finanssivalvonta antaa tarkemmat mää-

räykset maksuperusteisen järjestelyn vastuvelan katteen luetteloimisesta ja säilyttämisestä sekä sijoitussidonnaisten lisäeläkejärjestelyjen sijoitusriskien seurannasta.

Finanssivalvonta voi antaa määräyksiä, joilla Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) Euroopan talousalueeseen kuulumattomat valtiot rinnastetaan Euroopan talousalueen valtioon sijoitussidonnaisen lisäeläkejärjestelyn 17 §:ssä tarkoitettua vastuvelkaa katettaessa.

4 luku

Erinäiset säännökset

20 §

Kanneaika ja oikeuspaikka

Kanne eläke-etuuksia tai muuta korvausta koskevan päätöksen taikka vakuutetun tai edunsaajan asemaan vaikuttavan muun päätöksen johdosta on oikeuden menettämisen uhalla nostettava kolmen vuoden kuluessa

Helsingissä 27 päivänä maaliskuuta 2009

siitä, kun asianosainen on saanut kirjallisen tiedon päätöksestä ja tästä määräajasta.

Vakuutetun tai edunsaajan eläkesäätiötä tai eläkekassaa vastaan esittämä vaatimus 1 momentissa tarkoitettussa asiassa voidaan tutkia myös käräjäoikeudessa, jonka tuomiopiirissä vaatimuksen esittäjällä on kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka.

21 §

Säännösten pakottavuus

Maksuperusteisen lisäeläkejärjestelyn ehdot, jotka poikkeavat tämän lain säännöksistä vakuutetun tai edunsaajan vahingoksi, ovat mitättömiä.

22 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2009.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Liisa Hyssälä*

N:o 174

Laki

eläkesäätiölain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 27 päivänä maaliskuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1995 annetun eläkesäätiölain (1774/1995) 1 §, 2 §:n 1 momentin 12 ja 13 kohta, 7 §:n 1 momentti, 8 §, 78 §:n 1 momentin 2 kohta ja 102 §:n 5 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 1 § osaksi laeissa 391/2006 ja 1116/2006, 2 §:n 1 momentin 12 ja 13 kohta mainitussa laissa 391/2006 sekä 8 § ja 102 §:n 5 momentti laissa 421/2003, sekä *lisätään* 2 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 288/2000 ja mainitussa laissa 391/2006, uusi 14 kohta ja lakiin uusi 48 e ja 48 f § seuraavasti:

1 §

Tätä lakia sovelletaan työnantajan perustamaan eläkesäätiöön, joka on vakuutus- ja eläkelaitos ja joka vakuutustoimintaa liikemäisesti harjoittamatta myöntää toimintapiiriinsä kuuluville henkilöille ja näiden edunsaajille eläkkeitä ja niihin verrattavia muita etuuksia, joiden voidaan katsoa kuuluvan sosiaalisen henkilövakuutustoiminnan piiriin.

Lakia sovelletaan myös eläkesäätiöön, joka tarjoaa maksuperusteisista lisäeläkejärjestelyistä eläkesäätiöissä ja eläkekassoissa annetussa laissa (173/2009) tarkoitettuja vapaaehtoisia lisäetuja.

Eläkesäätiöön, joka harjoittaa työntekijän eläkelain (395/2006) mukaista toimintaa, sovelletaan tämän lain säännöksiä, jos mainitusta laista ei muuta johdu.

Mikä tämän lain nojalla koskee A-eläkesäätiötä ja AB-eläkesäätiön A-osastoa, sovelletaan vastaavasti ETA-lisäeläkesäätiöön, jollei 13 a luvussa muuta säädetä.

Tämän lain 46 §:n 2 ja 4—10 momenttia sekä 46 a ja 47 b—47 j §:ää ei sovelleta B-eläkesäätiöön ja AB-eläkesäätiön B-osastoon. Lain 46 §:n 3 momenttia sovelletaan B-eläkesäätiöön ja AB-eläkesäätiön B-osastoon vain eläkevastuuta laskettaessa.

HE 152/2008
 StVM 3/2009
 EV 8/2009

2 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

12) *konsernilla* osakeyhtiölaissa (624/2006) tarkoitettua konsernia;

13) *takauksella* velkasitoumuksen takaajan antamaa omavelkaista takausta;

14) *biometrisellä riskillä* kuolemaan, työkyvyttömyyteen tai eliniänodotukseen liittyvää riskiä.

7 §

Eläkesäätiön voi perustaa työnantaja. Työnantaja voi olla luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö. Maksuperusteista lisäeläkejärjestelyä varten eläkesäätiön voivat perustaa myös vakuutetut yhdessä työnantajan kanssa.

8 §

Perustamisesta on tehtävä perustamiskirja, joka on päivättävä ja perustajien allekirjoitettava.

Perustamiskirjaan on sisällytettävä suunnitelma aiotusta toiminnasta (*toimintasuunnitelma*) ja ehdotus eläkesäätiön säännöiksi, minkä lisäksi siinä on mainittava:

- 1) perustajien nimet, kansalaisuus, asuinpaikka ja postiosoite;
- 2) eläkesäätiölle perustettaessa tuleva peruspääoma.

6 luku

Eläkevastuu ja sen kattaminen sekä toimintapääoma

48 e §

Jos vapaaehtoista lisäeläke-toimintaa harjoittava eläkesäätiö takaa biometrisen riskin, sijoitustoiminnan tuoton tai etuuskien tason, eläkesäätiöllä on jatkuvasti oltava eläkevastuun lisäksi riittävä määrä omia varoja varmuuspääomana.

Omien varojen on oltava riskityypin ja varojen rakenteen mukaiset kaikkien lisäeläkejärjestelyjen osalta. Varoja ei saa sitoa ennakoituihin vastuisiin.

Tässä pykälässä tarkoitettujen omien varojen vähimmäismäärän laskemiseen sovelletaan, mitä vakuutusyhtiölain (521/2008) 11 luvun 1 §:ssä, 2 §:n 3—6 kohdassa, 5 §:n 1, 2, 5 ja 7—9 kohdassa, 6 §:ssä, 12 §:n 1 momentissa sekä 13, 14 ja 16 §:ssä säädetään henkivakuutusyhtiön toimintapääoman laskemisesta ja toimintapääoman vähimmäismäärästä.

Eläkesäätiön menevä jälleenvakuutus otetaan huomioon täysimääräisesti omien varojen vaatimusta vähentävänä tekijänä laskettaessa eläkesäätiön tässä pykälässä tarkoitettuja omia varoja.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä:

- 1) omiin varoihin luettavista ja siitä vähennettävistä eristä;
- 2) omia varoja koskevien vaatimusten täyt-

Helsingissä 27 päivänä maaliskuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

tämistä koskevien laskelmien laatimisesta ja toimittamisen ajankohdasta.

48 f §

Jos eläkesäätiö takaa 48 e §:ssä tarkoitettua biometrisen riskin, sijoitustoiminnan tuoton ja etuuskien tason, lisäeläkejärjestelyyn ei sovelleta 45 §:n 2 ja 5 momenttia.

78 §

Eläkesäätiö on asetettava selvitystilaan ja purettava:

- 2) jos käy ilmeiseksi, ettei eläkesäätiö enää täytä tämän lain 6 luvun tai maksuperusteisen lisäeläkejärjestelyn osalta maksuperusteisista lisäeläkejärjestelyistä eläkesäätiöissä ja eläkekassoissa annetun lain 3 luvun vaatimuksia; tai

102 §

Mitä 3 momentissa säädetään, ei sovelleta, jos vakuutustoiminnan osan luovuttaminen koskee vain yksittäistä eläkesäätiön toimintapiiriin kuuluvaa henkilöä ja Finanssivalvonta on antanut siihen suostumuksensa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2009.

Jos eläkesäätiö ei harjoita rajat ylittävää toimintaa, lain 48 e §:n säännöksiä eläkesäätiöltä vaadittavista omista varoista sovelletaan kuitenkin vasta 23 päivästä syyskuuta 2010.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Sosiaali- ja terveysministeri *Liisa Hyssälä*

N:o 175

Laki

vakuutuskassalain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 27 päivänä maaliskuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 27 päivänä marraskuuta 1992 annetun vakuutuskassalain (1164/1992) 1 §:n 1 momentti, 3 §:n 12 ja 13 kohta sekä 111 §:n 1 momentin 2 kohta, sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 12 ja 13 kohta laissa 392/2006 ja 111 §:n 1 momentin 2 kohta laissa 84/1999, sekä
lisätään 3 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 287/2000 ja mainitussa laissa 392/2006, uusi 14 kohta ja lakiin uusi 83 s ja 83 t § seuraavasti:

1 §

Vakuutuskassa on vakuutuslaitos, joka vakuutustoimintaa liikemäisesti harjoittamatta myöntää toimintapiirissään:

- 1) vanhuus-, työkyvyttömyys-, työttömyys-, perhe- ja osa-aikaeläkkeitä;
- 2) korvausta kuoleman, sairauden, vian tai vamman johdosta;
- 3) korvausta sairauden tai työkyvyttömyyden estämiseksi tai työ- ja ansiokyvyn parantamiseksi annetusta kuntoutuksesta aiheutuviin kustannuksiin;
- 4) hautausavustusta;
- 5) maksuperusteisista lisäeläkejärjestelyistä eläkesäätiöissä ja eläkekassoissa annetussa laissa (173/2009) tarkoitettuja vapaaehtoisia lisäetuja;
- 6) muita etuuksia, joiden voidaan katsoa kuuluvan sosiaalisen henkilövakuutustoiminnan piiriin.

3 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

- 12) *konsernilla* osakeyhtiölaissa (624/2006) tarkoitettua konsernia;
- 13) *takauksella* velkasitoumuksen takaajan antamaa omavelkaista takausta;

14) *biometrisellä riskillä* kuolemaan, työkyvyttömyyteen ja eliniänodotukseen liittyviä riskejä.

7 luku

Vakuutusmaksut, vastuovelka ja toimintapääoma

83 s §

Jos vapaaehtoista lisäeläketointimintaa harjoittava eläkekassa takaa biometrisen riskin, sijoitustoiminnan tuoton tai etuuksien tason, eläkekassalla on jatkuvasti oltava vakuutusteknisen vastuuvelan lisäksi riittävästi omia varoja varmuuspääomana.

Omien varojen on oltava riskityypin ja varojen rakenteen mukaiset kaikkien lisäeläkejärjestelyjen osalta. Varoja ei saa sitoa ennakoituihin vastuisiin.

Tässä pykälässä tarkoitettujen omien varojen vähimmäismäärän laskemiseen sovelletaan, mitä vakuutusyhtiölain (521/2008) 11 luvun 1 §:ssä, 2 §:n 3—6 kohdassa, 5 §:n 1, 2, 5 ja 7—9 kohdassa, 6 §:ssä, 12 §:n 1 momentissa sekä 13, 14 ja 16 §:ssä säädetään henkivakuutusyhtiön toimintapääoman laskemisesta ja toimintapääoman vähimmäismäärästä. Eläkekassan omiin varoihin luetaan lisäksi maksettu pohjarahasto ja takuupääoma.

HE 152/2008
 StVM 3/2009
 EV 8/2009

Eläkekassan menevä jälleenvakuutus otetaan huomioon täysimääräisesti omien varojen vaatimusta vähentävänä tekijänä laskettaessa tässä pykälässä tarkoitettuja omia varoja.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä:

1) omiin varoihin luettavista ja siitä vähennettävistä eristä;

2) omia varoja koskevien vaatimusten täyttämistä koskevien laskelmien laatimisesta ja toimittamisen ajankohdasta.

83 t §

Jos eläkekassa takaa 83 s §:ssä tarkoitetun biometrisen riskin, sijoitustoiminnan tuoton ja etuuksien tason, lisäeläkejärjestelyyn ei sovelleta 83 a §:n 1 momenttia eikä 76 §:ää.

111 §

Vakuutuskassa on asetettava selvitystilaan ja purettava:

2) jos tilinpäätös osoittaa alijäämää tai jos mahdollinen takuupääoma tai pohjarahasto on kassan säännöissä vahvistettua määrää pienempi, eikä alijäämää ole peitetty taikka takuupääomaa tai pohjarahastoa täytetty kahden seuraavan tilikauden aikana, taikka jos käy ilmeiseksi, että eläkekassa ei täytä maksuperusteisen lisäeläkejärjestelyn osalta maksuperusteisista lisäeläkejärjestelyistä eläkesäätiöissä ja eläkekassoissa annetun lain 3 luvun vaatimuksia;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2009.

Jos eläkekassa ei harjoita rajat ylittävää toimintaa, lain 83 s §:n säännöksiä eläkekassalta vaadittavista omista varoista sovelletaan kuitenkin vasta 23 päivästä syyskuuta 2010.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 27 päivänä maaliskuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Liisa Hyssälä*

N:o 176

Laki**korkotuesta vuokra-asuntojen rakentamislainoille vuosina 2009 ja 2010 rakennusalan työllisyyden edistämiseksi**

Annettu Helsingissä 27 päivänä maaliskuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Soveltamisala

Tässä laissa säädetään valtion varoista maksettavasta korkotuesta sekä valtiontakauksesta luottolaitoksen, vakuutusyhtiön, eläkelaitoksen ja kunnan (*lainanmyöntäjä*) myöntämille lainoille, jotka käytetään vuokra-asuntojen uudisrakentamiseen. Uudisrakentamisella tarkoitetaan tässä laissa myös muun kuin asuinrakennuksen tai tällaisen rakennuksen merkittävän osan käyttötarkoituksen muuttamista vuokra-asuinkäyttöön. Tämän lain mukaan korkotukilainaksi hyväksytyjä lainoja kutsutaan *korkotukilainoiksi*.

2 §

Tavoitteet

Korkotuen maksamisen tavoitteena on edistää rakennusalan työllisyyttä poikkeuksellisessa suhdannetilanteessa ja lisätä vuokra-asuntotarjontaa alueilla, joilla on vuokra-asuntojen kysyntää.

3 §

Korkotukilainojen hyväksymisvaltuus

Korkotukilainoja voidaan hyväksyä valtion talousarviossa vuosille 2009 ja 2010 vahvistetun hyväksymisvaltuuden rajoissa.

Valtioneuvosto voi vahvistaa lainojen hyväksymisvaltuuden alueelliset ja muut käyt-

töperusteet. Korkotuki on suunnattava eri alueilla ja eri kunnissa esiintyvän asuntotarpeen mukaan.

4 §

Korkotukilainaksi hyväksymisen yleiset edellytykset

Korkotukilainalla lainoitettavien asuntojen on oltava asuttavuudeltaan tarkoituksenmukaisia ja asuinympäristöltään toimivia sekä kustannuksiltaan kohtuullisia. Rakentamisen on perustuttava kilpailumenettelyyn, jollei Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus erityisestä syystä myönnä siitä poikkeusta.

Korkotukilainaksi voidaan hyväksyä vain laina, jota koskeva sopimus on kilpailutettu, jollei Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus erityisestä syystä myönnä siitä poikkeusta.

Korkotukilainaksi ei hyväksytä lainaa eikä korkotukea makseta, jos lainansaajalle on samaa tarkoitusta varten myönnetty korkotukea tai lainaa valtion varoista muun lain perusteella.

Korkotukilainaksi hyväksymisen edellytyksenä on, että kohteen sijaintikunta puoltaa hanketta.

5 §

Korkotukilainan yleiset ehdot

Korkotukilainaksi hyväksyttävän lainan lainaehtojen, koron ja lainanmyöntäjän perimien muiden lainaan liittyvien kustannusten

on oltava kohtuulliset verrattuna vastaaviin tarkoituksiin yleisesti myönnettävien lainojen ehtoihin, korkoon ja kustannuksiin.

Korkotukilainaksi voidaan hyväksyä vain euromääräinen laina.

Korkotukilainaa saadaan nostaa rakennustyön valmiusastetta vastaavina erinä tai yhtenä eränä rakennuksen valmistuttua.

Korkotukilainan lyhennyksen eräpäiviä saa olla enintään kaksi kertaa vuodessa. Lainan korko suoritetaan näinä eräpäivinä.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä korkotukilainan yleisistä ehdoista.

6 §

Korkotukilainan suuruus

Korkotukilainan suuruus on enintään 90 prosenttia kohteeseen sisältyvien vuokra-asuntojen ja niihin liittyvien asumista välittömästi palvelevien tilojen hyväksytyistä rakennuskustannuksista sekä tontin hankkimisesta ja kunnallisteknisestä kuntoonpanosta aiheutuvista kohtuullisista kustannuksista.

7 §

Korkotuki

Lainansaajan maksettavaksi jäävä perusomavastuu korkotukilainan korosta on 3,40 prosenttia. Jos korkotukilainasta perittävä vuotuinen korko ylittää perusomavastuun määrän, maksetaan ylimenevästä osasta korkotukina 75 prosenttia enintään 10 vuoden ajan korkotukilainan tai sen ensimmäisen erän nostamisesta.

Valtiokonttori maksaa korkotuen lainanmyöntäjälle tai tämän valtuuttamalle yhteisölle.

Korkotuen määrästä ja maksuajasta voidaan säätää tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

8 §

Korkotukilainan hyväksyminen

Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus hyväksyy hakemuksesta lainan korkotukilainaksi.

Korkotukilainaksi hyväksymisen edellytyksenä on, että Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus on hyväksynyt kohteen rakennussuunnitelmat ja -kustannukset. Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus voi antaa luvan töiden aloittamiseen ennen suunnitelmien ja kustannusten hyväksymistä. Jos työt on aloitettu ilman lupaa, voidaan laina hyväksyä korkotukilainaksi vain erityisestä syystä.

Korkotukilainaksi hyväksyminen edellyttää, että lainansaajalla arvioidaan olevan riittävät edellytykset korkotukilainan takaisin maksamiseen.

Jos vuokra-asunnot rakennetaan vuokra-omalle, laina voidaan hyväksyä korkotukilainaksi vain, jos maanvuokrasopimuksessa on kielletty sopimuksen irtisanominen 13 §:n mukaisena takausaikana. Maanvuokraoikeus on voitava siirtää kolmannelle kiinteistön omistajaa kuulematta.

9 §

Korkotuen maksamista koskeva hakemus

Valtiokonttori maksaa korkotuen lainanmyöntäjälle puolivuositain koron maksupäivinä lainanmyöntäjän esittämän laskelman perusteella.

Hakemus korkotuen maksamiseksi on toimitettava Valtiokonttorille hyvissä ajoin ja viimeistään 14 päivää ennen koronmaksupäivää. Ensimmäiseen hakemukseen korkotuen maksamiseksi on liitettävä jäljennös korkotukilainan velkakirjasta ja lainanhoitosuunnitelmasta.

10 §

Vuokra-asuntokäyttö

Asuntoa, jonka rakentamista varten korkotukilaina on myönnetty, on käytettävä vuokra-asuntona. Velvollisuus päättyy, kun 10 vuotta on kulunut korkotukilainan ensimmäisen erän nostamisesta.

Valtiokonttori vapauttaa lainansaajan ilmoituksen perusteella asunnon tai talon vuokra-asuinkäyttövelvoitteesta ennen 1 momentissa tarkoitettun ajan päättymistä, jos:

1) asunnon tai talon osuus korkotukilainasta on maksettu takaisin;

2) valtio on vapautettu 13 §:n mukaisesta takausvastuusta siltä osin kuin se kohdistuu asunnon tai talon osuuteen korkotukilainasta; ja

3) korkotukilainan ensimmäisen erän nostamisesta on kulunut vähintään viisi vuotta.

11 §

Käyttötarkoituksen muutos

Kunta voi erityisestä syystä myöntää luvan käyttää asuntoa 10 §:n 1 momentissa tarkoitettuna aikana muuhun kuin asuintarkoitukseen, kun lupa koskee vähäistä asuntomäärää. Lupa voidaan myöntää rakennuksen tai rakennusryhmän asuntojen jäljelle jäävästä huoneistoalasta riippumatta.

Kunnan on ennen käyttötarkoituksen muutosta ilmoitettava luvasta Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskukselle, joka voi määrätä, että luvassa tarkoitettua asuntoa vastaavaan osaan korkotukilainaa kohdistuva tuki lakkautetaan. Korkotukea ei voida lakkauttaa, jos asuintiloja muutetaan asukkaiden yhteistiloiksi tai muuhun asukkaiden asumisolosuhteita parantavaan käyttöön.

12 §

Asuntojen luovutus

Jos korkotukilainoitettu kohde siirtyy 10 §:n mukaisen vuokra-asuinkäyttövelvoitteen kestoaikana uudelle omistajalle, korkotuen maksu jatkuu vain, jos Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus arvioi uudella omistajalla olevan riittävät edellytykset korkotukilainan takaisinmaksamiseen ja tämä ottaa korkotukilainan sekä siihen sisältyvät tämän lain mukaiset lainansaajan velvoitteet vastattavikseen. Muussa tapauksessa korkotuen maksu sille osalle lainaa, joka kohdistuu luovutettuun kohteeseen, lakkaa.

13 §

Valtiontakaus

Valtio on lainanmyöntäjälle vastuussa korkotukilainan pääoman, koron ja muiden maksujen lopullisista menetyksistä, jotka johtuvat velallisen maksukyvyttömyydestä, siltä osin

kuin lainan vakuuksista kertyvät varat eivät riitä kattamaan lainasta maksamatta olevia lyhennyksiä, korkoja ja muita maksuja.

Valtiontakaus koskee sellaisia erääntyneitä, maksamatta jääneitä lyhennyksiä, korkoja ja muita maksuja, jotka ovat erääntyneet 10 vuoden kuluessa korkotukilainan ensimmäisen erän nostamisesta, sekä näille erille kertyviä viivästyskorkoja siihen asti, kunnes lainanmyöntäjä saa suorituksen saamisistaan.

Jos lainansaaja maksaa 2 momentin mukaisena takausaikana korkotukilainan pois uudella lainalla, Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus voi hyväksyä myös uuden lainan korkotukilainaksi, jos se täyttää 5 §:n mukaiset yleiset ehdot. Takausaika säilyy tällöin alkuperäisen korkotukilainan mukaisena.

14 §

Vakuudet

Korkotukilainalla on oltava Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskuksen hyväksymä lainansaajan muita lainoja paremmalla etuoikeudella oleva kiinnitysvakuus tai muu turvaava vakuus.

Jos hankkeen toteuttamista varten on korkotukilainan lisäksi otettu muuta lainaa, Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus voi erityisestä syystä päättää, että korkotukilainan kiinnitysvakuus on huonommalla etuoikeudella kuin muun lainan kiinnitysvakuus. Tämä edellyttää, että korkotukilainan ja sitä paremmalla etuoikeudella olevien lainojen yhteismäärä on enintään 90 prosenttia hankkeen kohtuullisista kustannuksista.

Korkotukilainasta vapautuvan vakuuden uudelleen käyttämiseen korkotukilainaa paremmalla etuoikeudella on saatava Valtiokonttorin lupa.

Korkotukilainoitettu kohde on pidettävä riittävästi vakuutettuna.

15 §

Takauskorvauksen maksaminen

Valtiokonttori maksaa valtion varoista lainanmyöntäjälle 13 §:n mukaisen takauskorvauksen, kun lainanmyöntäjän lopullinen menetys on velallisen ja mahdollisen muun ta-

kaajan maksukyvyttömyyden toteamisen ja vakuutena olevan omaisuuden myynnin jälkeen selvitetty. Vakuuden myyntiä ei edellytetä, jos velallinen saa yrityksen saneerausesta annetun lain (47/1993) mukaisessa saneerausmenettelyssä säilyttää vakuutena olevan omaisuuden.

Jos lainanmyöntäjä saa takauskorvauksen maksamisen jälkeen perityksi lainansaajalta kertymättä jääneitä lyhennyksiä, korkoja tai muita maksuja, lainanmyöntäjän on tilitettävä ne Valtiokonttorille. Valtiokonttori tulouttaa varat valtion asuntorahastoon.

Jos lainanmyöntäjä ei ole noudattanut lakia taikka hyvää pankki- tai perintätapaa korkotukilainan myöntämisessä tai korkotukilainan taikka sen vakuuksien hoitamisessa, ja menettely on loukannut takaajan etua, Valtiokonttori voi päättää, että takauskorvaus jätetään osittain maksamatta. Jos lainanmyöntäjän toiminta on ollut törkeää, takauskorvaus voidaan jättää kokonaan maksamatta.

16 §

Takautumisoikeus

Valtiokonttorilla on oikeus, jollei 2 momentista tai muusta laista muuta johdu, periä lainansaajalta lainanmyöntäjälle maksettu takauskorvaus korkolain (633/1982) 4 §:n 1 momentin mukaisine viivästyskorkeineen takaisin. Viivästyskorkeo lasketaan siitä, kun takauskorvaus on maksettu lainanmyöntäjälle.

Valtiokonttori voi lainansaajan hakemuksesta päättää, että lainanmyöntäjälle maksettu takauskorvaus jätetään osittain tai kokonaan perimättä, jos periminen olisi kohtuutonta ottaen huomioon lainansaajan muut vastuut ja takausvastuiden toteutumiseen johtaneet syyt.

Valtiokonttorin on tuloutettava takautumiskorvaus korkeineen valtion asuntorahastoon.

17 §

Korkotuen lakkaaminen

Jos korkotukilaina maksetaan takaisin, korkotuen maksaminen lakkaa lainan takaisinmaksupäivästä lukien.

18 §

Korkotuen lakkauttaminen

Jos korkotukilainan saaja on käyttänyt lainavaroja muuhun kuin tämän lain mukaiseen tarkoitukseen taikka korkotukilainaksi hyväksymistä hakiessaan antanut olennaisesti virheellisiä tietoja tai salannut lainan hyväksymiseen olennaisesti vaikuttavia seikkoja, Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus voi lakkauttaa korkotuen suorittamisen ja velvoittaa lainansaajan kokonaan tai osittain suorittamaan valtion asuntorahastoon sen korkotuen, jonka valtio on lainasta maksanut.

Jos 10 §:ssä tarkoitetun vuokra-asuinkäytörajoituksen alaista asuntoa on käytetty muuna kuin vuokra-asuntona eikä säännöksen vastainen menettely ole vähäinen, Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus voi lakkauttaa korkotuen suorittamisen ja velvoittaa säännösten vastaisesta menettelystä vastuussa olevan lainansaajan taikka vuokra-asunnon tai vuokra-asunnon hallintaan oikeuttavien osakkeiden omistajan kokonaan tai osittain suorittamaan valtion asuntorahastoon sen korkotuen, jonka valtio on lainasta maksanut.

Säännösten vastaisesta menettelystä vastuussa olevan lainansaajan taikka vuokra-asunnon tai vuokra-asunnon hallintaan oikeuttavien osakkeiden omistajan on suoritettava 1 ja 2 momentin perusteella takaisin maksettavalle korkotuella kulloisenkin erän maksupäivästä takaisinmaksupäivään saakka korkoa korkolain 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan lisättyinä kolmella prosenttiyksiköllä. Jos palautusta tai korkoa ei makseta määräajassa, erääntyneelle määrälle on suoritettava vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 1 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan.

19 §

Valvonta ja tiedonantovelvollisuus

Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus sekä Valtiokonttori valvovat, että lainanmyöntäjä ja lainansaaja toimivat tämän lain mukaisesti. Myös lainanmyöntäjän on valvottava, että lainavarojen käyttö ja korkotuki ovat tämän lain mukaisia.

Lainanmyöntäjän on ilmoitettava lainasta, sen ehdoista ja sen ehtoihin myöhemmin mahdollisesti tehtävistä muutoksista, korkotukilainan takaisinmaksamisesta sekä lainansaajan maksuviivästyksistä ja niiden aiheuttamista perintätoimista Valtiokonttorille.

Lainanmyöntäjä ja lainansaaja ovat velvollisia salassapitovelvollisuuden estämättä antamaan Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskuselle sekä Valtiokonttorille niiden tämän lain noudattamisen valvonnan kannalta välttämättömät tiedot.

20 §

Lainanmyöntäjän muut velvollisuudet

Valtiontakauksen voimassaolon edellytyksenä on, että lainanmyöntäjä huolehtii korkotukilainasta ja sen vakuuksista tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten mukaisesti sekä hyvää pankkitapaa noudattaen. Lainanmyöntäjä on valtiontakauksen voimassaoloaikana velvollinen ilmoittamaan lainansaajan maksuviivästyksistä Valtiokonttorille.

Lainanmyöntäjä on velvollinen valvomaan valtion etua ja noudattamaan Valtiokonttorin antamia määräyksiä, kun korkotukilainan vakuutena oleva omaisuus muutetaan rahaksi pakkohuutokaupassa tai konkurssimenettelyssä. Akordi tai siihen verrattava muu järjestely taikka korkotukilainan vakuutena olevan omaisuuden vapaaehtoinen rahaksi muuttaminen lainan takaisinperintää vaarantavalla tavalla saadaan tehdä vain Valtiokonttorin suostumuksella.

Jos lainan kokonaismäärä on suurempi kuin 6 §:n mukainen korkotukilaina, vakuutena olevan omaisuuden myynnistä saatava tuotto on käytettävä ensisijaisesti kattamaan korkotukilainan osuus tästä lainasta paitsi jos kyse on 14 §:n 2 momentissa tarkoitetun korkotukilainaa paremmalla etuoikeudella olevan lainan kattamisesta. Tästä on otettava merkintä lainasopimukseen.

21 §

Seuraamusmaksu

Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus voi määrätä lainansaajalle seuraamusmaksun, jos lainansaaja:

1) on antanut Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskuselle tai lainanmyöntäjälle korkotukilainaa hakiessaan olennaisesti vääriä tai harhaanjohtavia tietoja taikka salannut korkotukilainan hyväksymiseen olennaisesti vaikuttavia seikkoja;

2) on antanut Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskuselle tai Valtiokonttorille oleellisesti vääriä tai harhaanjohtavia tietoja taikka kieltäytynyt antamasta niiden pyytämiä tietoja niiden suorittaessa 19 §:n mukaista valvontaa;

3) on käyttänyt korkotukilainaa muuhun kuin vuokra-asuntojen uudisrakentamiseen; tai

4) on käyttänyt korkotukilainoitettua asuntoa vastoin 10 §:n 1 momenttia, eikä kunta ole antanut siihen 11 §:n 1 momentissa tarkoitettua lupaa.

Seuraamusmaksu on yksi prosentti myönnetyn korkotukilainan 6 §:n mukaisesta määrästä rakennuskustannusindeksillä tarkistettuna. Seuraamusmaksu peritään kultakin kalenterikuukaudelta, jonka aikana lainansaaja on toiminut 1 momentissa tarkoitettulla tavalla taikka ei ole oikaissut 1 momentin 1 tai 2 kohdan mukaisia vääriä tai harhaanjohtavia tietoja. Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus voi alentaa seuraamusmaksua, jos se muutoin muodostuisi kohtuuttomaksi.

Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus on määrättävä seuraamusmaksu kahden vuoden kuluessa siitä, kun 1 momentin mukainen toiminta on tullut sen tai Valtiokonttorin tietoon, kuitenkin viimeistään 10 vuoden kuluessa virheellisen toiminnan päättymisen jälkeen. Seuraamusmaksu maksetaan Valtiokonttorille, joka tulouttaa sen valtion asunto-rahastoon.

Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus voi määrätä seuraamusmaksun aiemman omistajan 1 momentin mukaisesta toiminnasta 12 §:ssä tarkoitettulle uudelle omistajalle vain, jos uusi omistaja on luovutusajan kohtana tiennyt tai sen olisi pitänyt tietää toiminnasta.

22 §

Muutoksenhaku

Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus-

sen tai Valtiokonttorin tämän lain nojalla tekemään päätökseen saa hakea kirjallisesti oikaisua 14 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaanista. Oikaisuvaatimus tehdään päätöksen tehneelle viranomaiselle, jonka on käsiteltävä oikaisuvaatimus kiireellisesti.

Oikaisuvaatimuksesta annettuun Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskuksen päätökseen, joka koskee sen 8 §:n nojalla tekemää päätöstä, ei saa hakea valittamalla muutosta. Muuhun oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskuksen ja Valtiokonttorin päätökseen haetaan muutosta valittamalla siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Hallinto-oikeuden päätökseen asiassa, joka koskee seuraamusmaksun määräämistä tai takauskorvauksen maksamatta jättämistä, saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Muutoin hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Helsingissä 27 päivänä maaliskuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

23 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset korkotukilainojen haku-, hyväksymis-, valvonta- ja tiedonantomenettelyistä sekä maanvuokrasopimuksesta annetaan tarvittaessa valtioneuvoston asetuksella.

24 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2009 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2010.

Lakia sovelletaan korkotukilainoiksi hyväksytyihin lainoihin, niiden hoitoon ja niillä rahoitettuihin asuntoihin lain voimassaolon päättymisen jälkeenkin.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Asuntonministeri *Jan Vapaavuori*

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 177

Puolustusministeriön asetus**sotilaallisen kriisinhallintahenkilöstön pätevyysvaatimuksista ja palvelussuhteen ehdoista annetun puolustusministeriön asetuksen 7 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 25 päivänä maaliskuuta 2009

Puolustusministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan sotilaallisen kriisinhallintahenkilöstön pätevyysvaatimuksista ja palvelussuhteen ehdoista 4 päivänä huhtikuuta 2006 annetun puolustusministeriön asetuksen (254/2006) 7 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on asetuksessa 628/2008, seuraavasti:

	7 §	7 A	4 311,43 euroa/kk
		7 B	3 879,03 euroa/kk
	<i>Palkkaus operaation aikana</i>	6	3 440,87 euroa/kk
		5	2 878,80 euroa/kk
	Kriisinhallintahenkilöstön palkkauksesta on voimassa, mitä jäljempänä säädetään.	4 A	2 617,51 euroa/kk
		4 B	2 409,31 euroa/kk
Tehtävän vaativuusluokka	Palkkaus	3	2 070,56 euroa/kk
		2	1 847,24 euroa/kk
		1	1 755,24 euroa/kk
10	määrätään kulloinkin erikseen		
9 A	6 328,34 euroa/kk		
9 B	5 639,51 euroa/kk		
8 A	5 388,96 euroa/kk		
8 B	4 887,26 euroa/kk		

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2009. Tämän asetuksen mukaiset palkkaukset maksetaan kuitenkin 1.3.2009 lukien.

Helsingissä 25 päivänä maaliskuuta 2009

Puolustusministeri *Jyri Häkämies*

Hallitusneuvos, henkilöstöjohtajana Jari Kajavirta

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 173—177, 2 arkkia